

Mănăstirea ortodoxă de la Lachute va avea o nouă biserică

Știați că la 90 de km de Montreal se află singura mănăstire ortodoxă de călugari din Quebec? Știați că această mănăstire este una "românească" -prin faptul că se află sub jurisdicția canonică a Patriarhiei Române? Știați că...?

Nu, nu inaugurăm un concurs de genul "Știați că...?", dar bănuim că

pentru o parte dintre cititorii noștri cele de mai sus reprezintă noutăți. Iar ceea ce vom scrie în continuare va fi, credem, o noutate pentru și mai mulți dintre dumneavoastră. Mănăstirea -care are hramul "Acoperământul Maicii Domnului", dar este cunoscută și ca "Mănăstirea Lachute"- i se va alătura într-un viitor apropiat o biserică proprie ce va avea același hram (și care va fi construită după modelul unei capele situată la Spitalul Militar din Sibiu).

Motivul pentru care vă aducem acum la cunoștință această informație este acela că în urmă cu câteva zile a fost sfințit terenul viitoarei biserici, iar pe locul pe care se va înălța domul acesteia a fost înfiptă în pământ o cruce sfințită din lemn de cedru, operă a artistului român Șerban Popa.

Profităm de ocazie pentru a vă expune, pe scurt, povestea mănăstirii și a starețului acesteia, egumenul Cyrille Bradette. Catholic la naștere, pater Cyrille s-a convertit la ortodoxism după conciliul Vatican II (1968 - 1969), pentru că, spune el, din acel moment nu s-a mai regăsit în linia doctrinară și dogmatică a catolicismului și a găsit credința ortodoxă ca fiind mult mai apropiată sufletului său. Încercările sale de a se "lipi" de comunitățile ortodoxe ruse și grecești din Montreal au dat greș într-o primă fază, iar când a inițiat construirea unei mănăstiri ortodoxe în Quebec, prima patriarhie care l-a sprijini a fost cea română, prin IPS Nicolae, arhiepiscopul de la Chicago. Drept urmare, mănăstirea are "acoperire canonică" românească, deși printre cei patru călugari care își au rezidența aici este doar un singur român. Acesta este Ioan Casian, episcop vicar, adjunot al IPS Nicolae. Ceilalți sînt quebechezul pater Cyrille, un călugăr belgian născut catholic și convertit și el la ortodoxie, și un postulant ucrainean.

Istoria mănăstirii (situată la 168 Chemin Louise, Wentworth, Quebec, J8H0C7) a început în 2005, când pater Cyrille a cumpărat (folosind inclusiv averea proprie, pe care a donat-o integral mănăstirii) un teren de circa 4 hectare în zona Lachute. El povestește că terenul și clădirile atere aparținuseră urui

cultivator de marijuana care, în plus, fusese asasinat chiar în acele locuri, astfel că nimeni nu vrea terenul, deși prețul era scăzut. Totuși, pater Cyrille l-a cumpărat -și bine a făcut, căci terenul este astăzi extrem de valoros- și a amenajat în fostul garaj o mini-bisericuță, acum plină de icoane, care adăpostește în unele duminici pînă la 150 - 200 de credincioși. "Ținem slujbele în franceză, pentru că avem și credincioși din afara comunității române și nu vrem să transformăm lăcașul de închinare într-o «enclavă etnică», dar există și câteva părți ale liturghiei care se oficiază în românește", spune starețul mănăstirii. În afara bisericeții, mănăstirea mai dispune de o clădire în care se află camerele călugărilor și câteva camere pentru pelerinii veniți să se închine, o sală de mese, precum și un atelier de luminări, adevărată operă inginerescă pusă la punct de un român. În zilele de sîmbătă în atelier vin cîțiva voluntari care se ocupă cu fabricarea luminărilor, cu ajutorul cărora (prin vînzare către alte biserici) mănăstirea își mai îmbunătățește veniturile.

Și, ca să revenim la prezent, vă spunem că la începutul lunii august, cu ocazia sărbătoririi Procesiunii Sfintei Cruci, pe locul unde se va înălța viitoarea biserică a mănăstirii a fost adusă și sfințită o cruce înaltă de peste 3 m, confecționată din lemn de cedru de către artistul plastic Șerban Popa. Starețul mănăstirii arată că pe acest loc vor începe, chiar din această toamnă, lucrările la fundația viitoarei biserici. El speră că în cel mult cinci ani biserica va fi construită, pictată și sfințită, bazîndu-se pentru aceasta pe contribuții financiare și în muncă de la enoriași, fie ei români sau nu.

ADRIAN ARDELEAN